

Comisia Europeană

Recomandarea nr. 2125/2016 privind orientările referitoare la măsurile de autoreglementare stabilite de industrie în conformitate cu Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE)

Număr celex: 32016H2125

În vigoare de la 03 decembrie 2016

Publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 329 din 03 decembrie 2016.

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere [Tratatul](#) privind funcționarea Uniunii Europene, în special [articolul 292](#), întrucât:

(1) Conform prevederilor articolului 15 [alineatul \(1\)](#) din Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului, atunci când un produs îndeplinește criteriile enumerate la alineatul (2), el este reglementat printr-o dispoziție de punere în aplicare sau printr-o măsură de autoreglementare.

(2) Articolul 15 [alineatul \(2\)](#) din Directiva 2009/125/CE stabilește criteriile care trebuie îndeplinite de un produs ce urmează să fie reglementat de o dispoziție de punere în aplicare sau de o măsură de autoreglementare, inclusiv faptul că produsul trebuie să reprezinte un volum semnificativ de vânzări în cadrul Uniunii (cu titlu indicativ, peste 200 000 de unități anual), că el trebuie să aibă un impact semnificativ asupra mediului și că trebuie să prezinte un potențial semnificativ de ameliorare a respectivului impact asupra mediului, fără costuri excesive, ținând seama de absența unei alte legislații relevante a Uniunii, de disfuncționalitățile pieței și de marea disparitate la nivelul performanțelor de mediu între produsele cu funcționalitate echivalentă care sunt disponibile pe piață.

(3) [Articolul 17](#) din Directiva 2009/125/CE prevede că, pentru diferitele grupe de produse, se pot prezenta, ca alternativă la măsurile de punere în aplicare, acorduri voluntare sau alte măsuri de autoreglementare care trebuie să fie evaluate cel puțin pe baza anexei VIII la directivă.

(4) Produsele ar trebui să facă obiectul unor măsuri alternative, precum acordurile voluntare de autoreglementare la nivelul industriei prevăzute la [articolul 17](#) din Directiva 2009/125/CE, mai degrabă decât al unor măsuri obligatorii de punere în aplicare, dacă cele dintâi sunt susceptibile să conducă la îndeplinirea mai rapidă sau mai puțin costisitoare a obiectivelor strategice, comparativ cu cele din urmă.

(5) Comisia a elaborat orientări referitoare la măsurile de autoreglementare stabilite de industrie, pentru a facilita instituirea și aplicarea acestora și pentru a le asigura coerența.

(6) Orientările abordează, în special, lista acelor criterii orientative din [anexa VIII](#) la Directiva 2009/125/CE care pot fi utilizate de Comisie pentru a evalua admisibilitatea unei inițiative de autoreglementare ca alternativă la măsurile de punere în aplicare și care se referă la participarea liberă, la valoarea adăugată, la reprezentativitate, la obiectivele cuantificate și eșalonate, la implicarea societății civile, la monitorizare și raportare, la analiza costeficacitate a administrării inițiativelor de autoreglementare, la durabilitate și la compatibilitatea măsurilor de stimulare.

(7) [Anexa VIII](#) la Directiva 2009/125/CE prevede că lista criteriilor din respectiva anexă nu este exhaustivă, iar articolul 17 din directiva menționată prevede că o măsură de autoreglementare trebuie să fie evaluată cel puțin pe baza anexei VIII. Orientările ar trebui să vizeze în special modalitatea de gestionare a funcționării măsurii de autoreglementare, indicarea posibilităților participanți, informarea și monitorizarea, raportarea și conformitatea.

(8) Orientările au fost discutate cu statele membre și cu părțile interesate în cadrul forumului consultativ instituit în temeiul [articolului 18](#) din Directiva 2009/125/CE.

(9) În conformitate cu dispozițiile [punctului 6](#) din anexa VIII la Directiva 2009/125/CE, măsurile de autoreglementare ar trebui să conțină un sistem de raportare și de monitorizare bine precizat. Comisia, sprijinită de forumul consultativ și de comitetul menționat la articolul 19 [alineatul \(1\)](#) din Directiva 2009/125/CE, ar trebui să monitorizeze aplicarea măsurilor de autoreglementare și să ia în considerare introducerea unor măsuri de punere în aplicare obligatorii în cazul în care obiectivele măsurilor de autoreglementare nu au fost îndeplinite,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

1. Industria ar trebui să urmeze orientările stabilite în anexă. Respectarea acestor orientări va contribui la garantarea acceptării de către Comisie a unei măsuri de autoreglementare în materie de proiectare ecologică, ca alternativă viabilă la o măsură de punere în aplicare.

2. Recomandarea ar trebui să fie publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2016.

Pentru Comisie
Miguel ARIAS CAÑETE
Membru al Comisiei

ANEXĂ

1. OBIECTIVE

Autoreglementarea este situația în care întreprinderile sau sectoarele industriale formulează, din proprie inițiativă, coduri de conduită sau reguli obligatorii de funcționare pe care au obligația să le pună în aplicare. Pura autoreglementare este rară, iar la nivelul Uniunii, ea implică în general o inițiativă a Comisiei, prin care aceasta propune sau facilitează elaborarea unor măsuri de

autoreglementare. În contextul mai bune legiferări ⁽¹⁾, Comisia consideră abordările nelegislative bine concepute ca fiind soluții de politică alternative.

⁽¹⁾ O mai bună legiferare pentru rezultate mai bune - O agendă a UE, COM(2015) 215.

Ca alternativă la regulamentele de punere în aplicare, Directiva [2009/125/CE](#) (denumită în continuare "directiva") prevede prezentarea, în cadrul său, a unor acorduri voluntare sau a unor alte măsuri de autoreglementare, cărora le acordă prioritate atunci când acestea sunt susceptibile să conducă la îndeplinirea mai rapidă sau mai puțin costisitoare a obiectivelor strategice, comparativ cu cerințele obligatorii⁽²⁾. Directiva prevede criterii orientative pentru evaluarea măsurilor de autoreglementare⁽³⁾, însă, pe baza experienței acumulate grație celor trei acorduri voluntare recunoscute de Comisie până în prezent⁽⁴⁾, membrii forumului consultativ instituit în temeiul articolului 18 din directivă au subliniat necesitatea elaborării unor orientări referitoare la aceste criterii, în special în ceea ce privește monitorizarea și raportarea.

⁽²⁾ A se vedea considerentele 18-21, articolul 15 alineatul (3) litera (b) și articolul 17 din directivă.

⁽³⁾ Anexa VIII la directivă.

⁽⁴⁾ COM(2012) 684, COM(2013) 23 și COM(2015) 178.

Prezentele orientări sunt menite să faciliteze instituirea și punerea în aplicare de măsuri de autoreglementare în temeiul directivei. Ele sunt concepute pentru a sprijini industria și pentru a facilita o punere în aplicare coerentă a măsurilor de autoreglementare. Orientările iau în considerare principiile privind o mai bună autoreglementare și coreglementare ⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/best-practice-principles-better-self-and-co-regulation>

Respectarea prezentelor orientări va contribui la garantarea acceptării de către Comisie a unei măsuri de autoreglementare în materie de proiectare ecologică, ca alternativă viabilă la o măsură de punere în aplicare. Pentru măsurile de autoreglementare existente în materie de proiectare ecologică, Comisia ar trebui să primească, cel târziu până în 2018, o propunere de revizuire a măsurii, aliniată, în măsura posibilului, cu orientările.

2. RECUNOAȘTEREA MĂSURILOR DE AUTOREGLEMENTARE ÎN MATERIE DE PROIECTARE ECOLOGICĂ

Comisia va acorda prioritate măsurilor de autoreglementare care vizează grupe de produse incluse într-un plan de lucru în materie de proiectare ecologică prevăzut la articolul 16 din directivă. Orice propunere de măsură de autoreglementare referitoare la aceste grupe de produse ar trebui să fie pusă la dispoziția Comisiei de către industrie fie înainte, fie pe parcursul analizei tehnice, de mediu și economice ("studiul pregătitor") a grupei de produse în cauză.

Industriei i se poate solicita să modifice propunerea, pentru a ține seama de eventualele observații primite din partea Comisiei și a forumului consultativ.

Atunci când Comisia decide să recunoască o măsură de autoreglementare, ea se va abține de la adoptarea unui regulament de punere în aplicare în materie de proiectare ecologică. Cu toate acestea, în cazul în care monitorizarea măsurii de autoreglementare sau feedback-ul primit din partea părților interesate indică lacune în punerea în aplicare a măsurii de autoreglementare, Comisia va reevalua situația.

Recunoașterea unei măsuri de autoreglementare nu împiedică adoptarea de către Comisie a unor acte legislative referitoare la grupa de produse în cauză, în temeiul altor instrumente de politică [de exemplu, Directiva [2010/30/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului, Regulamentul (CE) [nr. 66/2010](#) al Parlamentului European și al Consiliului].

3. ORIENTĂRI REFERITOARE LA MĂSURILE DE AUTOREGLEMENTARE ÎN MATERIE DE PROIECTARE ECOLOGICĂ

Orice măsură de autoreglementare în materie de proiectare ecologică instituită de industrie ar trebui să conțină norme care să-i reglementeze funcționarea. Pentru a se asigura omogenitatea măsurilor de autoreglementare recunoscute în temeiul directivei și pentru a se facilita stabilirea și punerea lor în aplicare, măsurile de autoreglementare ar trebui să urmeze orientările prezentate în cele ce urmează. O măsură de autoreglementare poate să prevadă norme suplimentare, pe lângă cele stabilite în prezentele orientări, și poate să elaboreze pe marginea acestor norme.

3.1. Participarea liberă

Întreprinderile interesate să instituie o măsură de autoreglementare ar trebui să-și facă publică intenția înainte de a demara procesul de elaborare a măsurii. Acestea ar trebui să furnizeze un punct de contact, astfel încât să ofere și altor întreprinderi posibilitatea de a participa.

Măsura de autoreglementare ar trebui să conțină o listă a întreprinderilor semnatarilor ale măsurii. Întreprinderile active pe aceeași piață de produse ar trebui să poată adera, în orice moment, la măsura de autoreglementare, cu condiția să participe la costurile operaționale ale acesteia. Formularul de aderare ce urmează să fie completat și semnat de întreprinderea care dorește să devină semnatară ar trebui să fie atașat la măsura de autoreglementare. Semnatarii ar trebui să transmită Comisiei, fără întârzieri nejustificate, formularele de aderare în original, completate și semnate.

Un semnatar care se retrage din măsura de autoreglementare ar trebui să ofere cel puțin un preaviz scris de o lună, adresat președintelui comitetului director (a se vedea secțiunea 3.5). Președintele ar trebui să informeze comitetul director cu privire la retragerea semnatarului, în termen de o săptămână de la primirea preavizului scris.

3.2. Valoarea adăugată

Propunerile de măsuri de autoreglementare sau de versiuni revizuite ale unor măsuri de autoreglementare existente ar trebui să fie însoțite de o notă explicativă susținută de dovezi, care să detalieze modul în care propunerea ar urma să îndeplinească obiectivele de proiectare ecologică mai rapid sau la costuri mai reduse decât cerințele obligatorii.

Dacă o parte sau totalitatea semnatarilor au încheiat orice fel de acord sau de asociere separate, în raport cu obiectivele măsurii de autoreglementare, toate documentele relevante referitoare la acord sau la asociere ar trebui să fie menționate și puse la dispoziția publicului.

Măsura de autoreglementare ar trebui să prevadă o revizuire a tuturor elementelor esențiale și să indice data sau circumstanțele specifice care declanșează revizuirea. Calendarul revizuirii ar trebui să fie justificat pe baza necesității ca măsura să ofere (în continuare) valoare adăugată, ținând seama de etapele cerințelor incluse în măsură și de ritmul de dezvoltare tehnologică a grupei de produse în cauză.

Revizuirea ar trebui să stabilească dacă este necesară o nouă versiune a măsurii. Revizuirea și procesul de revizuire ar trebui să fie deschise participării observatorilor comitetului director. Constatările procesului de revizuire și, după caz, propunerea de revizuire a măsurii de autoreglementare ar trebui să fie înaintate Comisiei.

3.3. Reprezentativitate

Măsura de autoreglementare ar trebui să menționeze acoperirea de piață a semnatarilor săi, care ar trebui să fie de cel puțin 80% din unitățile plasate pe piața Uniunii și/sau puse în funcțiune ⁽¹⁾, aparținând tipului de produse care fac obiectul măsurii. Semnatarii ar trebui să furnizeze dovezi, compilate sau verificate de o persoană juridică sau fizică independentă, care să probeze faptul că măsura de autoreglementare are o acoperire de piață de cel puțin 80%. Aceste dovezi ar trebui să fie transmise Comisiei:

(1) "Ghidul albastru" referitor la punerea în aplicare a normelor UE privind produsele explică ce înseamnă "punerea la dispoziție" pe piață și "punerea în funcțiune" (<http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/4942/>).

- cu ocazia prezentării unei măsuri de autoreglementare sau a unei versiuni revizuite a unei măsuri de autoreglementare existente, constatările trebuind să fie generate sau actualizate în cele șase luni precedente;

- în termen de trei luni de la orice modificare a semnatarilor (de exemplu, după retragerea unui semnatar sau după ce o diviziune relevantă a unui semnatar a fost vândută unui non-semnatar), cu excepția cazului în care cel mai recent raport arată că acoperirea de piață va rămâne de cel puțin 80%, după efectuarea modificării; și

- la doi ani de la transmiterea ultimului raport, pentru a actualiza acoperirea în funcție de modificările survenite pe piață.

Măsura de autoreglementare ar trebui să definească indicatorul sau indicatorii exacti utilizați pentru a evalua acoperirea de piață declarată. Indicatorii ar trebui să fie obiectivi, măsurabili și verificabili de către un organism independent. Indicatorii ar trebui să acopere toate categoriile de produse cu impact energetic care fac obiectul măsurii.

3.4. Obiectivele cuantificate și eșalonate

Măsura de autoreglementare ar trebui să enumere toate tipurile de produse acoperite de domeniul său de aplicare, să prevadă definiții ale acestor produse și să enumere tipurile de produse care aparțin grupei de produse acoperite de domeniul de aplicare al măsurii de autoreglementare, dar sunt scutite de cerințele sale. Ar trebui furnizate justificări pentru toate scutițiile acordate.

Măsura de autoreglementare ar trebui să stabilească cerințe de proiectare și, după caz, cerințe de informare pentru produsele acoperite de domeniul său de aplicare. Cerințele ar trebui să se refere la impactul semnificativ asupra mediului pe parcursul ciclului de viață al produsului și să urmărească îmbunătățirea performanțelor de mediu ale produselor.

Ar trebui să fie posibilă cuantificarea respectării cerințelor, folosind indicatori clari și fiabili. Ar trebui furnizate detalii cu privire la modalitățile de măsurare și de verificare a respectării cerințelor. Măsura de autoreglementare ar trebui să furnizeze documentația pe care se bazează

cerințele propuse. Ar trebui să fie evidențiate orice diferențe majore între cerințele propuse și această documentație.

Ar trebui să se prevadă o dată de aplicare a cerințelor la momentul prezentării acestora, iar dacă măsura de autoreglementare acoperă un interval lung de timp, ea ar trebui să includă niveluri succesive ale cerințelor. Cerințele ar trebui să fie aplicabile unui procent de minimum 90% din totalul unităților (acoperite de măsura de autoreglementare) introduse pe piață și/sau puse în funcțiune de către fiecare semnatar.

3.5. Implicarea societății civile

Forumul consultativ, care include reprezentanții statelor membre, industria, sindicatele, comercianții, vânzătorii cu amănuntul, importatorii, grupurile de protecție a mediului și organizațiile de consumatori, ar trebui să fie consultat cu privire la orice propunere de măsură de autoreglementare.

Comitetul director

Măsura de autoreglementare ar trebui să instituie un comitet director care să gestioneze aplicarea măsurii.

Comitetul director ar trebui să fie format din toți semnatarii măsurii de autoreglementare și Comisie. Fiecare semnatar ar trebui să fie reprezentat de un membru, toți având drepturi egale de vot.

Membrii forumului consultativ și inspectorul independent ar trebui să aibă statut de observator fără drept de vot în cadrul comitetului director.

Comitetul director ar trebui să se întrunească cel puțin o dată pe an, la Bruxelles. Ședințele comitetului director ar trebui să fie deschise părților interesate, inclusiv acelor întreprinderi din sectorul vizat de măsura de autoreglementare care nu sunt semnatare ale acesteia.

Comitetul director ar trebui să aleagă un președinte din rândul membrilor săi. Președintele ar trebui să includă în proiectele de ordine de zi ale reuniunilor comitetului director toate punctele solicitate de membri și de observatori. Tuturor membrilor și observatorilor ar trebui să le fie transmise invitații la reuniunea comitetului director. Pe site-ul web al măsurii de autoreglementare ar trebui să fie publicat un anunț privind reuniunea comitetului director, care să includă proiectul de ordine de zi al acesteia, cu cel puțin o lună înaintea reuniunii.

Documentele care urmează să fie prezentate și discutate în cadrul reuniunii comitetului director ar trebui să fie trimise tuturor membrilor și observatorilor comitetului director și ar trebui să fie publicate pe site-ul web al măsurii de autoreglementare cu cel puțin o săptămână înaintea reuniunii.

Toți participanții ar trebui să aibă dreptul de a lua cuvântul în cadrul reuniunilor comitetului director și de a solicita președintelui să înregistreze punctele lor de vedere în procesul-verbal.

Proiectul de proces-verbal ar trebui să fie transmis tuturor membrilor și observatorilor comitetului director, iar acestora ar trebui să li se acorde cel puțin două săptămâni pentru a formula observații în legătură cu acesta. Procesul-verbal final ar trebui să fie publicat pe site-ul web al măsurii de autoreglementare în termen de o lună de la reuniune.

Site-ul web

Ar trebui să fie creat un site web pentru măsura de autoreglementare. Acesta ar trebui să conțină cel puțin:

- versiunile cele mai recente și versiunile anterioare ale măsurii de autoreglementare;
- o listă actualizată a semnatarilor și informații privind retragerile și excluderile recente ale semnatarilor;
- versiunile sintetizate ale rapoartelor privind acoperirea de piață (fără divulgarea datelor comerciale sau confidențiale ale semnatarilor individuali);
- liste actualizate ale produselor declarate conforme de către semnatori (nu ar trebui incluse produsele considerate neconforme de către inspectorul independent);
- rapoartele de conformitate întocmite de inspectorul independent;
- o listă actualizată a semnatarilor neconformi;
- pentru fiecare reuniune a comitetului director: invitații, proiecte de ordine de zi, documente și procese-verbale ale reuniunilor; și
- informații privind inspectorul independent, inclusiv datele de contact ale acestuia.

Site-ul web ar trebui să le permită vizitatorilor să adreseze semnatarilor și inspectorului independent întrebări cu privire la măsura de autoreglementare. Aceștia ar trebui să primească un răspuns în termen de o lună.

Plângeri

Măsura de autoreglementare ar trebui să asigure faptul că oricare dintre părți poate prezenta inspectorului independent, în mod gratuit, alegații justificate privind o posibilă neconformitate. Inspectorul independent ar trebui să evalueze aceste alegații și să le dea curs, după caz, fie prin solicitarea de informații de la semnatarul în cauză, fie prin încercări și/sau printr-o inspecție. La fiecare reuniune a comitetului director, inspectorul independent ar trebui să facă o prezentare generală a tuturor alegațiilor prezentate în intervalul scurs de la ultima reuniune și, dacă nu a investigat niciuna dintre acestea, să ofere o justificare.

Accesul la date

Măsura de autoreglementare ar trebui să includă cerința ca semnatarii să furnizeze, la cerere, Comisiei și observatorilor din cadrul comitetului director acces la datele tehnice privind performanța de mediu a produselor și a modelelor reglementate de măsură, inclusiv toate caracteristicile legate de condițiile speciale, pentru a permite Comisiei și observatorilor din cadrul comitetului director să evalueze nivelul ambiției și impactul măsurilor de autoreglementare propuse și al celor existente. Nu este necesar ca normele privind accesul la aceste date să se aplice datelor sensibile din punct de vedere comercial.

Măsura de autoreglementare ar trebui să includă cerința ca semnatarii să furnizeze, la cerere, autorităților de supraveghere a pieței din statele membre responsabile cu proiectarea ecologică o documentație și informații specifice, în măsura în care ele nu sunt incluse în documentația furnizată împreună cu produsele, pentru a le permite respectivelor autorități să verifice respectarea cerințelor măsurii de autoreglementare, inclusiv prin încercări.

3.6. Monitorizare și raportare

Inspectorul independent

Respectarea de către semnatori a măsurii de autoreglementare ar trebui să fie monitorizată de un inspector independent. Măsura de autoreglementare ar trebui să precizeze normele care se aplică inspectorului independent, care poate fi o persoană fizică sau juridică.

Inspectorul independent ar trebui să dețină competențele necesare pentru a verifica respectarea cerințelor și să nu fie implicat în conflicte de interese. Obligațiile contractuale ale inspectorului independent nu ar trebui să limiteze rolul său în efectuarea verificării conformității.

Inspectorul independent ar trebui:

- să își îndeplinească îndatoririle cu atenția cuvenită și să supravegheze în mod corespunzător toate sarcinile de care este responsabil;
- să fie imparțial în toate activitățile sale, bazându-și avizele și rapoartele exclusiv pe fapte, și;
- să respecte confidențialitatea, atunci când este necesar, pentru a proteja interesele comerciale sau datele sensibile ale semnatarilor și să semneze, în acest scop, un "acord de confidențialitate" cu semnatarul măsurii de autoreglementare, dacă i se solicită acest lucru.

Măsura de autoreglementare ar trebui să stabilească procedura de selectare a unui inspector independent și modalitățile de garantare a faptului că inspectorul nu este implicat în conflicte de interese și că deține competențele necesare pentru verificarea respectării cerințelor. Numirea inspectorului independent selectat trebuie să fie convenită de comun acord cu serviciile Comisiei. Comitetul director ar trebui să fie implicat în stabilirea termenilor și condițiilor contractului inspectorului independent.

Raportarea conformității de către semnatori

Măsura de autoreglementare ar trebui să stabilească norme referitoare cel puțin la următoarele aspecte ale documentației care trebuie transmise inspectorului independent de către fiecare semnatar:

- tipul datelor de piață și al datelor tehnice care trebuie raportate;
- formatul în care trebuie prezentate datele;
- mijloacele prin care trebuie transmisă documentația; și
- frecvența și calendarul de prezentare a documentației.

Fiecare semnatar ar trebui să raporteze toate informațiile și datele (inclusiv datele de piață și datele privind performanța de mediu a produselor) necesare pentru ca inspectorul independent să verifice în mod fiabil respectarea de către semnatar a tuturor angajamentelor asumate în cadrul măsurii.

Semnatarul ar trebui să furnizeze date de piață care să permită inspectorului independent să stabilească dacă cel puțin 90% din produsele acestora respectă angajamentele. În cazul în care semnatarul se angajează să garanteze că 100% din produsele lor respectă angajamentele, aceștia nu sunt obligați să-i furnizeze inspectorului independent date de piață specifice.

Raportarea ar trebui efectuată pentru fiecare model vizat de măsura de autoreglementare care este introdus pe piața Uniunii și/sau pus în funcțiune. Dacă diferența dintre anumite modele nu este relevantă din punctul de vedere al măsurii de autoreglementare (adică nu se referă la niciun aspect legat de cerințe), rapoartele pot acoperi modele similare, cu condiția ca acest lucru să fie

indicat. Informațiile și datele raportate de către semnatori pot să difere numai în măsura în care aceleași diferențe există și la nivelul angajamentelor asumate de către aceștia.

Formatul în care datele urmează să fie prezentate inspectorului independent ar trebui să fie aceleași pentru toți semnatorii.

În măsura posibilului, la alegerea mijloacelor de comunicare ar trebui să țină cont de existența mijloacelor de comunicare electronice, avându-se totodată în vedere cerințele de confidențialitate și sarcina administrativă plasată asupra tuturor părților interesate.

Perioada în legătură cu care trebuie efectuată raportarea ar trebui să fie de un an. Fiecare semnatar ar trebui să furnizeze documentația anual, în termen de două luni de la încheierea perioadei de raportare. Solicitățile suplimentare formulate de inspectorul independent după expirarea termenului-limită, prin care acesta invită semnatorii să furnizeze eventualele informații lipsă, ar trebui să fie onorate într-un termen scurt, care ar trebui să fie specificat în măsura de autoreglementare.

Verificarea conformității

Măsura de autoreglementare ar trebui să împuternicească inspectorul independent să verifice conformitatea cu cerințele măsurii de autoreglementare, prin:

- verificarea documentației furnizate de semnatori;
- încercarea produselor; și
- efectuarea de inspecții la sediile semnatarilor.

Inspectorul independent ar trebui să decidă în legătură cu o combinație corespunzătoare a acestor metode.

Încercări

Încercările se referă la verificarea caracteristicilor produselor care fac obiectul măsurii de autoreglementare, prin intermediul încercărilor fizice efectuate într-un laborator. Ca regulă generală, încercările ar trebui efectuate într-un laborator independent, de preferință unul acreditat. În mod alternativ, activitățile de încercare pot fi efectuate la sediul unuia dintre semnatori, cu condiția să se poată garanta o deplină obiectivitate.

Inspectorul independent ar trebui să aleagă pentru încercare, în mod aleatoriu, un număr adecvat de produse provenind de la diferiți semnatori, achiziționându-le de preferință de la comercianți cu amănuntul din state membre diferite (magazine fizice sau online). În cazul în care semnatorii furnizează produsele în mod direct, aceștia nu ar trebui să fie implicați în selectarea eșantioanelor.

Inspectorul independent poate alege anumite modele sau poate alege modele provenind de la un anumit semnatar, dacă informațiile obținute din orice sursă indică o posibilă neconformitate a acestor modele sau a semnatarului.

Semnatorii ar trebui să furnizeze, la solicitarea inspectorului independent, documentația și informațiile specifice necesare în scopul încercării, dacă acestea sunt incluse în documentația furnizată împreună cu produsele.

Comisiei și semnatarului în cauză ar trebui să li se furnizeze rapoarte de încercare detaliate, pentru fiecare produs separat supus încercărilor.

Inspecții

Inspectorul independent poate efectua o inspecție a unui anumit semnatar pe baza unor informații specifice care justifică o astfel de inspecție. Informațiile specifice ar trebui să fie comunicate semnatarului în cauză.

Inspecțiile ar trebui să fie utilizate ca mijloc de verificare a conformității cu angajamentele asumate în cadrul măsurii de autoreglementare numai în cazul în care nu este disponibil niciun alt mijloc mai eficient din punctul de vedere al costurilor. În timpul unei inspecții, inspectorul independent ar trebui să efectueze numai acele activități care sunt strict necesare pentru verificarea conformității semnatarului cu angajamentele asumate în cadrul măsurii de autoreglementare.

Inspectorul independent nu ar trebui să transmită semnatarului o avertizare prealabilă înainte de inspecție; eventual, semnatarului i se poate transmite un scurt preaviz. Semnatarul ar trebui să ofere tot sprijinul necesar.

În termen de o lună de la data inspecției, inspectorul independent ar trebui să transmită semnatarului în cauză un proiect al raportului de inspecție, pentru ca acesta să-și formuleze observațiile. Semnatarul ar trebui să-și prezinte observațiile în termen de două săptămâni de la primirea proiectului de raport. În termen de două săptămâni, inspectorul independent ar trebui să modifice, dacă este necesar, proiectul de raport, pentru a ține seama de observațiile primite de la semnatar. Raportul, inclusiv motivația inspecției, ar trebui furnizat Comisiei și semnatarului în cauză. În cadrul primei reuniuni a comitetului director, organizată în urma finalizării raportului, ar trebui prezentat un rezumat al acestuia. Rezumatul nu ar trebui să divulge nicio informație sensibilă din punct de vedere comercial, decât dacă acest lucru este necesar pentru a demonstra neconformitatea.

Raportarea de către inspectorul independent

Inspectorul independent ar trebui să elaboreze proiectul de raport de conformitate și să îl transmită membrilor comitetului director în termen de cel mult trei luni de la încheierea perioadei de raportare. Membrii comitetului director ar trebui să dispună de două săptămâni pentru a-și prezenta observațiile cu privire la raport. Inspectorul independent ar trebui să prezinte comitetului director versiunea finală a raportului de conformitate cel târziu la patru luni de la încheierea perioadei de raportare. Raportul de conformitate ar trebui să includă:

- informații cu privire la metodele utilizate pentru colectarea și prelucrarea datelor, precum și la dificultățile întâmpinate în elaborarea raportului*;
- rezultatele verificării documentelor*;
- abordarea aplicată în ceea ce privește alegerea produselor pentru încercări și, în cazul în care au fost vizate modele sau semnături specifice, justificarea acestei alegeri*;
- o listă a produselor supuse încercărilor și un rezumat al rezultatelor individuale;
- rezumate ale tuturor inspecțiilor efectuate în cursul perioadei de raportare;
- o listă a semnatarilor neconformi;
- informații cu privire la motivele care au stat la baza stabilirii oricărei neconformități*; și
- recomandări pentru perioadele de raportare viitoare.

Măsura de autoreglementare poate specifica faptul că elementele indicate cu asterisc (*) ar trebui să fie prezentate în formă agregată, sintetizând rezultatele tuturor semnatarilor și că acestea ar trebui să nu includă datele comerciale sau confidențiale ale semnatarilor individuali. În astfel de cazuri, Comisiei și semnatarului în cauză ar trebui să li se furnizeze rapoarte individuale care să conțină informații specifice referitoare la aceste elemente, separat pentru fiecare semnatar în parte.

Neconformitatea

Neconformitatea ar trebui să facă obiectul unor sancțiuni aplicabile treptat.

Un semnatar care nu-și transmite raportul de conformitate inspectorului independent ar trebui să facă obiectul unei inspecții efectuate de inspectorul independent în anul următor perioadei de raportare în cauză. Netransmiterea în mod repetat a documentației de conformitate ar trebui să conducă la excluderea imediată a semnatarului din măsura de autoreglementare.

Un semnatar care, potrivit inspecției efectuate de inspectorul independent sau raportului de conformitate, nu a respectat cerințele măsurii de autoreglementare ar trebui să fie obligat să ia măsuri corective. Dacă neconformitatea se menține timp de peste șase luni de la data raportului elaborat de inspectorul independent, acest lucru ar trebui să conducă la excluderea imediată a semnatarului din măsura de autoreglementare.

Președintele trebuie să informeze comitetul director în scris cu privire la excluderea oricărui semnatar care nu respectă cerințele, în termen de o săptămână de la primirea din partea inspectorului independent a unor informații conform cărora a fost îndeplinită o condiție de excludere imediată.

3.7. Analiza cost-eficacitate a administrării inițiativelor de autoreglementare

Semnatarii ar trebui să suporte toate cheltuielile legate de inspectorul independent și de activitățile sale, precum și cheltuielile legate de site-ul web și de funcționarea comitetului director, cu excepția costurilor de participare ale reprezentantului Comisiei și ale observatorilor, alții decât inspectorul independent.

Măsura de autoreglementare ar trebui să încurajeze semnatarii să facă schimb de expertiză, de experiență, de informații și de bune practici cu semnatarii altor măsuri de autoreglementare în materie de proiectare ecologică.

3.8. Durabilitate

Măsura de autoreglementare ar trebui să precizeze obiectivele sale politice. Acestea ar trebui să fie în concordanță cu obiectivele politice ale directivei.

3.9. Compatibilitatea măsurilor de stimulare

Măsura de autoreglementare propusă ar trebui să fie în concordanță cu alți factori și alte stimulente la nivel național.